

РЕШЕНИЕ

№ 1385

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 15.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10735** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба от „611 БГ“ Е., против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С716-0082499/20.10.2020 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП, с която е постановено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – бърза закуска, находящ се в С., и забрана за достъп до него, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за данък върху добавената стойност.

По делото оспорващото дружество е представлявано от упълномощен адвокат, който: поддържа жалбата; заявява искане за разпити на свидетели, оставено от Съда без уважение; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, за които представя списък.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, от доказателствата, неоспорени от жалбоподателя, приема за установено следното.

На 10.10.2020 г. инспектори по приходите при Главна дирекция „Фискален контрол“, ЦУ на НАП извършили проверка в търговски обект – бърза закуска, находящ се на посочен адрес в [населено място], стопанисван от „611 БГ-Е“ Е.. Извършена била

контролна покупка един брой палачинка, на стойност 2, 70 лева, за което обаче обслужващият обекта не издал издаден фискален касов бон от наличното и функциониращо фискално устройство. Нарушението е отразено в протокол от същата дата, наличен на л. 10. Тези данни (установени по несъмнен начин и неоспорени от жалбоподателя) са мотивирали ответника – началник на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП“, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС да наложи на „611 БГ“ Е. принудителна административна мярка (ПАМ) „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта, за срок от 14 дни“, с оспорваната Заповед № ФК-С716-0082499/20.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществуващото на спора.

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е неоснователна.

Оспорващият не опроверга констатациите, послужили като основание да бъде наложена процесната ПАМ. Невярно е твърдението на адвоката – пълномощник за описание в протокола от проверката, на басейн и туристи. Такива не се съдържат в протокола на л. 13 и вероятно се касае за друг случай от практиката на адвоката. За несъмнено Съдът приема, че дружеството, като лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, не е изпълнило задължението (чл. 118, ал. 1 ЗДДС, чл. 25, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.) да регистрира и отчита, посредством фискално устройство извършени продажби, като издава фискален касов бон в момента на плащането. В този смисъл задължението за издаване на касов бон не е предпоставено от желанието на клиента.

Заповед № ФК-С716-0082499/20.10.2020 г. е издадена от компетентен административен орган, който е приложил правилно относимите материалноправно норми и се е съобразил с установените процесуални правила.

При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява налагане на ПАМ. Целта на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни действия (бездействие) на задължено лице (търговец), които действия имат за последица ощетяване на фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Несъмнено, т. нар. „обществена опасност“ на такива нарушения е сериозна, когато се касае за нерегистриране на продажби, посредством фискално устройство. Неиздаването на фискален бон при извършено плащане е факт, който сам по себе си създава условия за т. нар. „отклонения от данъчното облагане“. От друга страна, прилагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС не е предпоставено от установяването (наличието) на преки и непосредствени вреди за фиска. При констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС налагането на ПАМ е задължително и се извършва при условията на обвързана компетентност. Това предполага, че тогава, когато е установено извършено административно нарушение компетентният административен орган е длъжен да постанови принудителната административна мярка, която изпълнява прогласените с разпоредбата на чл. 22 ЗАНН цели, за случая - да бъдат

преустановени неправомерни действия (бездействие) на конкретно задължено лице, които имат за последица ощетяване на фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Оспорената заповед, противно на жалбоподателските твърдения съдържа мотиви и съображения, защо административният орган е преценил да преустанови дейността на ресторанта за срок от четиринадесет дни. Тези мотиви позволяват на Съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност.

В заключение - оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С716-0082499/20.10.2020 г. е издадена от компетентен административен орган, който е приложил правилно релевантните за случая и обсъдени по - горе материалноправни норми на ЗДДС.

При този изход на съдебния спор основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „611 БГ“ Е., против издадената от началника на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП ЗАПОВЕД за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С716-0082499/20.10.2020 г.

ОСЪЖДА „611 БГ“ Е., ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: